

616.9  
S-38

ԽՈԼԵՐԱ

3179

Ե.Ի.

ԵՐԱՌՈՍՏՆ ԱՌԱՋԵԼԻ ՄԻԶԱՑՆԵՐ

— ( Եղիշորդ առաջընթերութիւն ) —

Վահե անդ ՀՐԻ

ՏԱՐԵ

1892

projekt offensiv AfDsondern

enjoy

nein nein nein

unser  
WV

WV

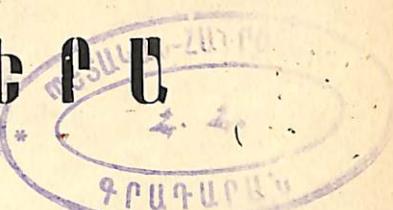
2010

2002

W.S.F. 610  
194-S5 5-384  
616.933  
մը.

Խ Օ Լ Ե Բ Ա

Ե Կ



Ն Ր Ա Ս Ո Ւ Ս Զ Ն Ա Ր Ն Ե Լ Ո Ւ Ի Ս Ի Զ Ո Ւ Ց Ն Ե Ր

Հանրամատչելի զբոյց

1003  
10401

Աշխատակիրեց

ԲԺՇԿԱՊԵՏ Գ. ՏԵՐ-ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ (ԹԻՖԼԻՏԵՎ)  
օգնական ԱՀԿԱՆԱԿԱՐԵՎՈՅԵՎ Առհետնվայրուն բժշկի  
(ըստ առ-ջապահության հասկա):

— ( Երկրորդ ազագըստիւն ) —

Շ Ո Ւ Շ Ի

Տպարան և գիտակրթական Ամսագլուխ-Յանձնանոց

1892

Վ. ԹԻՒ ՄԵՂ Զ Ր Ի

ԿՈՂՈՏ ամ

## Ն Ա Խ Ա Բ Ա Ն

Խոլերային համաճարակումները մի քանի անգամ երևացել են Կովկասեան երկրում, և համարեա ամեն անգամ էլ մուտք են գործել Պարսկաստանի սահմաններից: Ծ.է 1823, թէ 1830 և թէ 1847 թւականների Խոլերային համաճարակումները՝ Պարսկաստանից են անցել մեր կողմերը: 1847 թւականի Խոլերան իր հետևանքներով ամենասատիկն էր—երկու տարուայ ընթացքում ամբողջ Ուսուսաստանը մօտ 1,292,676 մարդ կորցրեց: Այնուհետև Խոլերան մեր կողմում երևաց երկու անգամ՝ 1865 թ., և 1870 թ., և համեմատաբար այնքան էլ վնաս չտուեց:

Այս տարի ևս Խոլերա հիւանդութիւնը հասրակութեան խօսակցութեան նիւթ է գարձել՝ Պարսկաստանում—Այէշէգում Խոլերա լինելու պատճառով: Հատերը մտաբերելով մեր պապերի պատմածները անցեալ Խոլերանների հետևանքների մասին՝ սարսափի մէջ են ընկնում, կարծելով թէ կարող են կրկնվել, ինչպէս առաջ, Խոլերայի կոտորածները: Դշմարիտ է, թեպէտև անցեալ Խոլերային համա-

Дозволено цензурою. Тиф.исч, 1892 г. 15 Июля.

24118-60

Типо-Литография А. М. МУГДУСЯКОНОВА.

Ճարակումները մեղ բաւականի մեծ վնասներ են տուել, բայց այժմ բժշկական գիտութիւնը այնքան մանրամասնօրէն և լաւ է ուսումնասիրել խօլերան և դաել դրա դէմ աւելի զօրեղ միջոցներ, որ այնպէս վախենալ խօլերայից, ինչպէս մեր պապերն էին վախենում և սարսափում, էլ պատճառ չկայ: Այժմ արդէն յայտնի է թէ խօլերան ի՞նչ հիւանդութիւն է, ո՞րտեղից է գալիս նա, ի՞նչ ճանապարհով է նա տարածվում, և ի՞նչ պէտք է անել, որ մեր կողմերը խօլերա չլինի: Իմշշկականութիւնը այնքան հիմնօրէն է ուսումնասիրել խօլերա հիւանդութիւնը, որ առանց չափազանցութեան կարելի է ասել թէ խօլերա լինելը կամ չլինելը մեղանից, ամերող հասարակութիւնից է կախված: Ճարկաւոր է միայն որ մեղանից իւրաքանչիւրը լաւ իմանայ, թէ ի՞նչ է խօլերան և ի՞նչպէս պէտք է կռվել նրա դէմ: Եւ հէնց այս՝ մեր փոքրիկ աշխատութեան նպատակն է բացատրել.—Թէ ի՞նչ է խօլերա հիւանդութիւնը, ի՞նչ ճանապարհներով է նա տարածվում, ի՞նչպէս պահենք խօլերայով հիւանդին, մինչև բժշկի գալը ի՞նչպէս օգնենք հիւանդին, ի՞նչ անենք, որ խօլերայից աղատ պահենք մեր բնակած տեղերը: Այս բոլորը իմանալով և գործադրելով մենք բոլորս՝ համերաշխ գործունէութեամբ կարող ենք աղատել թէ մեղ և թէ մեր երկիրը խօլերայի սարսափելի հետեանքներից:

## ԽՍԶ Է ԽՈԼԵՐԱՆ

Խօլերան՝ ինչպէս և ծաղիկը, կարմրուկը, գիֆտերիտը, քութէշը և մինչև անգամ թոքախտը, վարակիչ հիւանդութիւն է: Մըսելուց ոչ խօլերա կարող ենք ստանալ, ոչ ծաղիկ և ոչ էլ կարմրուկ. այլ խօլերայով հիւանդանալու համար մեր կազմվածքի մէջ պէտք է մտնի խօլերայի թոյնը, կարմրուկով հիւանդանալու համար՝ կարմրուկի թոյնը, ծաղկով հիւանդանալու համար՝ ծաղիկի թոյնը, գիֆտերիտով կամ թոքախտով հիւանդանալու համար անշուշտ մեր կազմվածքը պէտք է վարակիչ գիֆտերիտի կամ թոքախտի թոյնով: Դեռ սրանից 20—30 տարի առաջ՝ գիտութիւնը այդ հիւանդութիւնների պատճառը այլ կերպ էր բացատրում. երբեմն կլիման էին համարում խօլերայի պատճառ, երբեմն մթնոլորդի ազգեցութեան եախիցն էին բռնում, ոմանք էլ դրա պատճառը համարում էին ժողովրդի աղքատութիւնն ու տնտեսական վատ դրութիւնը, և բոլորովին մոռանում էին, որ

թէւ այդ բոլոր պայմանները երկար ժամանակ միևնույն էին մնում, բայց վարակիչ հիւանդութիւնները ծագում էին և մի քանի ժամանակից լետոյ առանց տեսանելի պատճառի՝ անհետանում:

Միայն վերջին ժամանակները պարզվեցաւ, որ վարակիչ հիւանդութիւնների պատճառը, հասարակ աչքով անտեսանելի, Տա՞ն թարածածն է ի՞ն էն, կամ ինչպէս մենք բժշկներս անուանում ենք՝ Տիէրօնէն է ի՞ն էն, որոնք մտնում են մարդու կազմվածքի մէջ, կերակրվում են մարդու կենսական հիւթերից, աճելով աճում են, բազմանում են և մարդուն հիւանդացնում։ Իւրաքանչիւր վարակիչ հիւանդութիւն՝ թէ խօլերան, թէ ծաղիկը, թէ կարմրուկը և թէ միւս վարակիչ հիւանդութիւնները ունին իրանց լատուկ անձնելն կամ հիւանդութիւն առաջ բերող միկրօբը։ Նատ տեսակ վարակիչ հիւանդութիւնների միկրօբ՝ գիտութիւնն արդէն գտնել է. միւս վարակիչ հիւանդութիւնների միկրօբները թէպէտև գտնված չեն, բայց անկասկած շատ չի քաշիլ, դրանք էլ կրգտնվին։

Միկրօբները մարդու կազմվածքի մէջ մըտնում են կամ թոքերի միջով շնչառութեան ժամանակ, կամ մարսողական գործարանների

միջով ուտելու կամ խմելու ժամանակ և կամ կաշու միջով, եթէ կաշու վրա վերքեր կամ չանկռած տեղեր են լինում։ Ուրեմն օդի, ջրի, կերակրի, հագուստի, գետնի միջոցով, միկրօբները կարող են մարդու կազմվածքի մէջ մտնել։ Իսկ կազմվածքի մէջ միկրօբներն բազմանում են այնպիսի արագութեամբ, որ մի միկրօբից 24 ժամուայ ընթացքում մօտ 16 միլիոն ու կէս միկրօբ կարող է առաջանալ, հաշվելով որ մի ժամուայ մէջ մի միկրօբը բազմանալով 2 միկրօբ կ'գառնայ, երկու ժամում 4, երեք ժամում 8, և այսպէս 24 ժամում  $16^{1/2}$  միլիոն։ Ահա ալսպէս միկրօբները կազմվածքի մէջ անթիւ-անհամար դառնալով, խմբովին խանգարում են կազմվածքի առողջութիւնը, թունաւորում են կազմվածքն իրանցից արտադրած թունով, որին բժիշկներս պահանջուն ենք ասում, և հիւանդութեան նշաններ առաջանում, մէկ խօսքով— Տա՞ր հիւանդանու հէ։

Խօլերային միկրօբն էլ նմանապէս, եթէ մի որևէ կերպով մարդու կազմվածքի մէջ է մըտնում, բազմանալով բազմանում է, իրանից արտադրած պահանջուն թունով թունաւորում և խանգարում է առողջութիւնը, և մի քանի ժամանակից լետոյ հիւանդութեան նշանները երևում են։

## ԽՈԼԵՐԱՅԻ ՏԱՐԱԾՎԵԼՈՒ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ

Խոլերայի հալրենիքը Հնդկաստանն է — Պանդէս և Բրահմապուտրա գետերի ափերը։ Այդ հիւանդութիւնը Հնդկաստանում յայտնի էր Քրիստոսի ծննդից դեռ շատ առաջ։ Իր հալրենիքից խօլերան շատ անդամ տարածվեց աշխարհիս ամեն կողմերը և բնակիչներին մեծ վնասներ տուեց։ Միւս վարակիչ հիւանդութիւնների նման խօլերան ևս կարող է առաջանալ միայն այն ժամանակ, երբ մարդու մարմնի մէջ որեւէ կերպով մտնում է խօլերայի միկրօբը, որ ստորակէտի (,) նմանութիւն ունի և այդ պատճառով էլ խօլերային միկրօբին առ առ անունն են տուել։ Առաջի անդամ խօլերային Տէ էր օբ դտաւ Բերլինի պրօֆեսօր Կոնը։

Խոլերայի միկրօբը մարսողական գործարանների մէջ է մտնում ջրի, կերակրեղէնների և կամ մրգեղէնների հետ և աղիքների մէջ բազմանալով՝ խանգարում է մարդու առողջութիւնը։ Մարդս հիւանդանալով խօլերայով, կոնուլութեան և լուծութեան է առաջ դալիս։ Թէ փախածը, թէ կղկղանքը իրանց մէջ պարունակում են անթիւանհամար խոլե-

րալին միկրօբներ, որոնք եթէ մի որևէ կերպով ընկնեն խմելու ջրի և կամ ուտեղէնների մէջ, կարող են ուրիշներին վարակել։ Խօլերայով անապահութիւնը էլ աներկիւղ և համարձակ կարող են մօտենալ խօլերայով հիւանդին։ միայն շատ պէտք է զգուշանալ հիւանդի դուրս փսխածից և կղկղանքից։ Դրանց մէջ են գտնվում վարակիչ ախտածին միկրօբները, և այդ սպատճառով ամեն անդամ թէ փսխածը և թէ կղկղանքը առանձին ամանների մէջ պէտք է հաւաքել և նրանց մէջ խառնել այն տեսակ նիւթեր, որոնք միկրօբներին սպանում, ոչնչացնում են։ Թէ ինչ նիւթեր են դրանք, այդ մասին յետոյ կ'խօսենք։

Խօլերային միկրօբները կարող են և մարմնից դուրս բազմանալ։ Խոնաւ, կեղտոտ գետինը միկրօբի սիրած տեղն է։ Բնակարանի ալլեալ կեղտոտ անկիւնները, կեղտոտ շորեղէնները միկրօբների ապաստարանն են, մի խօսքով ամեն մի կեղտոտ տեղում միկրօբները սննդարար նիւթ են ճանկում և սկսում են արագութեամբ բազմանալ։ Մարդիկ անդիւտակցար կարող են տարածել խօլերային միկրօբները մի տնից միւս տուն, մի թաղից

միւս թաղ և մի քաղաքից միւս քաղաք իրանց շորերով կամ այլ առարկաներով։ Մի բժիշկ պատմում է հետևեալը. — 1849 թւին Անգլիայի Լիդս քաղաքից փօստով ուղարկել էին Կօրկի մօտ գտնված Մուր-Մօրկտօն գիւղաքաղաքը խօլերայից մեռած մի կնոջ ապականուած և չլուացված սպիտակեղէնսերը. այդ ժամանակ թէ Մուր-Մօրկտօնում և թէ նրա շրջակայքում, մօտ 30 մզոն տարածութեան վրա, խօլերա չկար։ Փոստից շորեր ստացող գիւղացին արկղը բանալուց վրա երկրորդ օրը խօլերայով է հիւանդանում և չորրորդ օրը մեռնում. գիւղացու կինը և նրա երկու հիւրերը խօլերայով ծանը հիւանդանում են և ալդպէս խօլերայի հիւանդութեան սկիզբն են տալիս և շատերը վարակվում են խօլերայով։

Մարդկի նմանապէս անգիտակցաբար կարող են տարածել խօլերան հեռու տեղեր իրանց էաւ մշածութեան։ Եթէ խօլերայով վարակված մի քաղաքից մի այլ քաղաք է ուղերովում ըստ երեսութին առողջ, բայց իսկապէս խօլերայով վարակված մարդ, դա կարող է պատճառ դառնալ խօլերայի հիւանդութեան տարածմանը և վարակել քաղաքի միւս բնակիչներին։ Խօլերայով վարակվածը առժամանակ իրան առողջ

է կարծում, քանի որ դեռ խօլերային նշանները չեն երևացել, իսկ այդ միջոցին մի այլ քաղաք ճանապարհորդելով հիւանդանում է, միւս բնակիչներին վարակում։ Մի բժիշկ պատմում է, թէ 1865 թւին խօլերայի ժամանակ Օդեսայում մի, ըստ երեսութին, առողջ կին թեթև լուծողութիւն ունեցող իր փոքրիկ երեխայի հետ ուղերովիկ էր Օդեսայից Սլոտենըուրդ քաղաքը, ուր խօլերայի նշաններ բոլորովին չկալին։ Կինը երրորդ օրը հիւանդանում է խօլերայով և հինգերորդ օրը մեռնում, մի քանի օրից յետոյ երեխան էլ է վախճանվում խօլերայից, և ահա այդ առաջին գեպքից խօլերան սկսվում է տարածվել Սլոտենըուրդում և անցնել նրա շրջակայքը։ Սլոտենըուրդում առաջին օրինակներ շատ կան բժշկական մէջ, որոնք բացատրում են խօլերայի տարածման եղանակները։

Զրի Ֆիլոնյով է առաջնաժողուած կուլտ բան։ Եթէ խօլերայով հիւանդի արտաթորութիւնները — փախածն ու կղկղանքը արտաքնոցների մէջ ածվեն, այդտեղերից կարու են գետնի տակը ծորալով անցնել և թափվել հորերի ջրի և խմելու ջրերի մէջ անդամ։ Եւ ահա այդ տեսակ ջրերը խօլերային միկրօբներ պարունակելով, կարող

Են խօլերայի տարածմանը պատճառ դառնալ։ Նմանապէս եթէ խօլերայով հիւանդի կեղտոտած շորերը լուացվում են կամ հիւանդի կղկղանքն ու փլսածը ուղղակի թափվում են խմելու համար գործածվող առուակների մէջ, —այդ տեսակ ջրերը խօլերա հիւանդութիւնը կարող են տարածել։ Նոյնպէս խօլերային միկրօբներ պարունակող ջրով լուացված բանջարեղինները կամ մրգեղինները կարող են վարակման միջնորդ լինել։ Կօխ և Գրօս գիտնականները ճանձելի թևերի ու փորի վրա խօլերային միկրօբներ գտան։ Ճանձերը, ինչպէս յալտնի է, ուրախութեամբ այլևայլ կեղտոտութիւնների վրա են թափվում, ուրեմն և խօլերայով հիւանդի կղկղանքի վրա ևս. այսպիսով ճանձերը խօլերա հիւանդութիւնը կարող են տարածել՝ իրանց թևերի կամ փորի վրա նստած միկրօբներով վարակելով ուտելելէններ, կերակրեղիններ և այլ առարկաններ։

Ո՞վքեր Են ՍԻԵԼԻ ՏՐԱՄԱԴՐՎԱԾ ԽՈԼԵՐԱՅՈՎ,  
ՀԻՒԱՆԴԱՆԱԼՈՒ

Թէ տղամարդիկ, թէ կանալք և թէ մանուկներ հաւասարաչափ կարող են խօլերայով հիւանդանալ։ Նատ քիչ է պատահում որ ծըծ-

կեր երեխաները խօլերայով հիւանդանան, մանաւանդ եթէ իրանց մօր կաթով են կերակրվում և ոչ թէ այլ կերակրեղիններով։ Երկու տարեկանից մինչև չորս տարեկան երեխաների մէջ խօլերա հիւանդութիւնը շատ է պատահում, և այդ հասակում երեխաները շատ են մեռնում։ Նմանապէս շատ են մեռնում 20 տարեկանից մինչ 40 տարեկան հասակ ունեցողները։ Ծերերն ու պառաւները քիչ են հիւանդանում, բայց եթէ հիւանդանում են, այլևս դժուար են լաւանում։ Աւելի շատ են հիւանդանում մշակ դասակարգին պատկանող մարդիկ, նեղ, կեղտոտ, խոնաւ բնակարանների բնակիչները—բանտարկվածները, անկելանցների բնակիչները, չքաւոր և աղքատ դասակարգին պատկանող մարդիկ, որոնք կարողութիւն չունին կանոնաւոր ապրելու և հազիւհազ քաշքառմ են իրանց ողորմելի դութիւնը։

Անկանոն կեանք ունեցողներն աւելի շուտով են հիւանդանում քան թէ կանոնաւոր կեանք ունեցողները։ Խօլերայի ժամանակ, ինչպէս որ փորձն էլ ցոյց է տալիս, խօլերայով հիւանդանում են աւելի երկուշաբթի և երեքշաբթի օրերը, և ընդհանրապէս տօն

օրերից յետով. սպատճառը հասկանալի է, քանի  
որ տօն և կիւրակի օրերը մարդիկ շատակե-  
րութեամբ ու հարբեցաղութեամբ պարապելով,  
անկանոն են անցկացնում իրանց ժամանակը:

Լուծողական գեղերի գործածութիւնը և  
ընդհանրապէս այն տեսակ կերակուրների գոր-  
ծածութիւնը, որոնք լուծողութիւն կարող են  
պատճառել, աւելի շուտով են հիւանդացնում  
խօլերայի ժամանակ. մանաւանդ վատ են ներ-  
գործում հոգեկան գրգռումը և խօլերայով հի-  
ւանդանալու երկիւղը:

Առողջ մարդիկ, առողջ ստամոքս ունե-  
ցողները աւելի քիչ են հիւանդանում խօլե-  
րայով, որովհետև սպամոքսի մէջ աշխատա-  
(СОЛЯНАЯ КИСЛОТА) ասված մի հիւթ կալ,  
որ սպանում է խօլերայի միկրօբներին: Եթէ  
առողջ ստամոքսի մէջ մի որևէց կերպով ջրի  
կամ կերակրեղէնների հետ խօլերային միկրօբներ  
են մտնում, ստամոքսային հիւթը նրանց  
սպանում է: Հիւանդ ստամոքսի աղաթթուն  
աւելի թոյլ է լինում, և եթէ խօլերային միկ-  
րօբներն այնքան շատ են լինում, որ ստամոք-  
սային աղաթթուն չէ կարողանում բոլորին  
սպանել, իհարկէ մարդ ալդ ժամանակ աւելի է  
հիւանդանում խօլերայով: Ուրեմն մարսողական

գործարանների ամենաթեթև խանգարումն  
անգամ, այն ժամանակ, երբ քաղաքում կամ  
գիւղում խօլերա է տարածուած, խօլերայով հի-  
ւանդանալու տրամադրութիւնը սաստկացնում  
է: Ուրեմն պարզ է, որ անքուն գիշերները,  
մրսողութիւնը, հոգեկան գրգռումը, որոնք  
մարսողական գործարանների ոյժը թուլացնում  
են, խօլերայով հիւանդանալու տրամադրու-  
թիւնը պէտք է աւելացնեն: Նատ խմիչքեղէն  
գործածողները, ստամոքսի հիւանդութիւն ու-  
նեցողները, չքաւորները, աղքատները և ընդ-  
հանրապէս ամենքը, որոնք թէ այս և թէ այն  
պատճառով լաւ չեն կերակրվում, աւելի շուտ  
են զոհ գնում խօլերային:

Խօլերան աւելի ամառն է պատահում, յու-  
նիս, յուլիս և օգոստոս ամիսներն, իսկ ձմեռը՝  
յունվար, փետրվար, մարտ ամիսներին խօլե-  
րային հիւանդութիւնները քիչ են լինում:

ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵԱՆ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

Երբեմն մարդիկ յանկարծակի են հիւան-  
դանում, գոնէ իրանց ասելով մինչև հիւան-  
դանալն իրանց շատ առողջ են զգացել: Բայց  
աւելի շատ անգամ է պատահում, որ խօլե-  
րային նշանները երևալուց առաջ, մարդս հի-

ւանդանում է հասարակ լուծողութեամբ, թոյլ  
է զգում իրան, և գլուխը ցաւում է։ Սակայն  
պէտքէ ասել որ խօլերալի ժամանակ հիւան-  
դութեան այդպիսի գէպքեր շատ են պատա-  
հում և շուտով էլ անցնում են, և հիւանդ-  
ները առողջանում են։

Խոկական խօլերան հետևեալ նշաններով է  
ճանաչվում։ Հիւանդները իրանց ստամոքսի  
մէջ զգում են մի տեսակ կոկորց, կարծես թէ  
աղիքներում ջուր է թափվում. այնուհետև հի-  
ւանդը շուծում է, —առաջ մութ մոխրագոյն  
կամ ջրալի գեղնագոյն կղկղանք է արտաթո-  
րում, իսկ յետոյ կղկղանքի գոյնը փոխվում և  
դառնում է անգոյն բընձի ջրի նման։ Կղկղանքի  
այդպիսի յատկութիւնը հաստատ ապացոյց կա-  
րող է լինել, որ հիւանդը խօլերալով է վա-  
րակված՝ միայն այն ժամանակ, երբ քաղաքում  
կամ գիւղում խօլերա կայ, որովհետև փորլու-  
ծութեան բընձի-ջրի գոյնով կղկղանքը կարող  
է և. այլ ժամանակ պատահել և միշտ էլ պա-  
տահում է։ Վերջին գէպքում շուտով ամենա-  
հասարակ միջոցներով և գեղերով մի քանի  
օրուալ մէջ անցնում է և հիւանդը առողջա-  
նում է։ Խոկ երբ հաստատապէս յախնի է որ  
մի օրոշեալ տեղում, քաղաքում կամ գիւղում

խօլերա հիւանդութիւն կայ, ամեն մի հիւանդի  
բընձի-ջրի գոյն ունեցող կղկղանքը ուղղակի  
նշան է թէ հիւանդը խօլերալով է վարակված,  
ապա ուրեմն այդպիսի հիւանդները աւելի ու-  
շագըութեան են արժանի։

Նարունակենք մեր խօսքը։ Հիւանդը մի  
ժամուայ ընթացքում 10—11 անգամ լուծում  
է, իրաքանչիւր անգամ հիւանդը մի քանի  
բաժակ ջրալի կղկղանք է արտաթորում, փորի  
կոկորցը և աղիքների մէջ իբր ջուր թափ-  
վելու զգացողութիւնը շարունակվում է, բայց  
փորացաւ սովորաբար չէ լինում, մէզի քանա-  
կութիւնը քչանում է։ Մի քանի ժամից, այն  
է երկրորդ կամ երրորդ լուծողութիւնից յետոյ,  
փիռութիւնն է առաջանում. փսխած հիւթը սո-  
վորաբար բաղկացած է լինում կերակրալին  
մնացողներից և յետոյ փոխվում է անգոյն,  
փոքր ինչ արիւնախաւն շիճուկանման հեղուկի։  
Փսխողութիւնը շուտ-շուտ է կրկնվում, 10—15  
րոպէն մի անգամ։ Փսխողութիւնը սովորաբար  
գիւրին է կատարվում, առանց ոյժ բանեցնելու,  
որտի խառնվելը շատ կարճ է տեսում, այնպէտ  
որ հիւանդները փսխում են կարծես թէ գկատա-  
լով, իսկ վերջը փսխողութիւնը շատ դժուար  
է լինում, ցաւ է պատճառում և հիւանդը

24118. Ծ

1003  
10401



Ա. Մատուռան Պատուական անձնագիր  
7/11/1922

կրծքի գդալի տակ ծանրութիւն և ցաւ է զգում։ Լուծողութիւնից և փսխողութիւնից յետով սկսվում է մկանունքների է ծ է մ մ մ որ խօլերալի ամենածանր և դժուարատար նշաններից մէկն է։ Կկծկվում են սովորաբար չ չ մ մ և և գարշապարի մկանունքները, աւելի քիչ է պատահում որ մարմնի միւս մկանունքները կծկվեն։ Կծկվելու ժամանակ ձկնամսերը պլրնդանում են, նրանց մէջ սաստիկ ցաւ է ըդգացվում, ոտքերը կորանում են և այսպէս շարունակվում է մի քանի ըոսլէ։ Ասլա ընդհատվում է ու կրկնվում մի քանի ժամ շարունակ։

Բացի լուծողութիւնից, փսխումից և կծկվելուց, խօլերալին նշաններից մէկն էլ մարմնի ս ս ս ի լ ն ռ ւ հ ո պ ո ւ է լ ն է։ Խօլերան այն տեսակ արագընթաց և երկիւղալի հիւանդութիւններիցն է, որ նոյն իսկ հիւանդութեան սկզբից հիւանդի տաքութիւնը ոչ թէ աւելանում, այլ ընդհակառակ սպակասում է։ Ամենից առաջ սառչում են ձեռքերն ու գարշապարը, յետով երեսը, քիթը, լեզուն, փոքը ինչ իտոյ ամբողջ մարմինը փէտանում է։ Երեսը, ձեռքերը, գարշապարը կապտում են, երեսի գծագրութիւնը սրվում է, աչքերը փոս են ըսկնում և

պղտորվում, սառած ու լզարացած հիւանդի ընդհանուր տեսքը գիտի է նմանում, ձախը խանձվում, թուլանում է և բոլորովին կորչում, զարկը թուլանում է։ Հիւանդը պառկած է լինում անձայն և անշարժ, մկանունքների կծկվելուց և կրծքի գդալի տակի ծանրութիւնից երբեմն հիւանդի գունաթափ լուսահատ երեսը ցաւ է արտայալտում, ծարաւութիւնը սաստիկ նեղացնում է նրան, բայց բոլոր խմածը փսխելով դուրս է թափում։

Չ'նայելով այս բոլորին, հիւանդի գիտակցութիւնը մինչեւ մահը պահպանվում է, հիւանդը ամեն բան հասկանում է, հարցերին պատասխանում է, թէպէտ շատ դանդաղ, ակամայ և անտարբեր կերպով։ Վերջին բոպէներին պղտորված աչքերի մէջ լոյնը թուլանում, լսողութիւնը բթանում է և ինքնաճանաչութիւնը կորչում։

Ծանր խօլերալի նշանները շարունակվում են 8-ից մինչեւ 24 ժամ և եթէ հիւանդը չէ մեռնում, փսխութիւնը քչանում է և բոլորովին անհետանում։ 24 ժամից յետոյ կղկղանքի գոյնը փոխվում է, մաղձը խառնվելուց կանանչ գեղնագոյն գոյն է ստանում, թուլացած զարկն ամրանում է, մկանունքների կծկվելն

ու մարմնի փէտանալն անհետանում են, ոտաներն ու ձեռքերը տաքանում են, երբեմն քրտինք է երևում,—և այս բոլոր նշանները ցոյց են տալիս թէ հիւանդութիւնը դէպի լաւն է գնում:

Դժուարատար խօլերայով վարակված հիւանդները հէնց հիւանդութեան սկզբեց 12—24 ժամի մէջ մեռնում են: Ամենասաստիկ խօլերայի դէպքերը 3 կամ 4 ժամից յետու մահով են վերջանում: Եթէ հիւանդներն առաջին օրը չեն մեռնում, խօլերայի նշանների թուլանալուց յետոյ՝ կարող է պատահել, որ զոհ գնան խօլերայի հետևանքներից առաջացած ուրիշ հիւանդութիւնների:

Հիւանդութեան լաւ ընթացք ստանալու նշաններն սկսվում են երկրորդ կամ երրորդ օրը. զարկը պնդանում արագանում է, երեսը կարմրում, աչքերն արիւնով լցվում. արտասունքը շատանում է, հիւանդները գանգատվում են գլխացաւից, գլուխը ծանրանում է, ականջներում խշշշոց է առաջանում: Դրանք առողջանալու նշաններ են և շարունակվում են 4-ից մինչև 10 օր: Հիւանդութեան երկրորդ կամ երրորդ օրից մէզն աւելանում է, ախորժակը լաւանում, քունը հանգստանում է,

մարսողութիւնը կանոնաւորվում, ոյժերը վերականգնում են: Երբեմն առողջանալու շըրջանին հիւանդի մարմինը բծերով է ծածկվում, որ աներկիւղ է. առաջ բծերը երևում են ձեռքերի և ոտքերի վրա, յետոյ իրանի վրա, և այս բոլորը երկու կամ չորս օրից յետոյ անցնում է:

Առողջանալու շըրջանի մէջ խօլերայով հիւանդների մի քառորդ մասը ստանում են կազմութիւն և առաջանանալու մի քառորդ մասը ստանդութիւնը, —մարմնի տաքութիւնը բարձրանում է, զարկը արագանում, լեզուն չորանում է և ծածկվում սպիտակ լորձախառն նիւթով, հիւանդը զառնցում է: Այդ դրութիւնը շարունակվում է երեք կամ 7 օր. և եթէ հիւանդը չէ մեռնում, առողջանալու շըրջանը շատ է երկարում:

Ընդհանրապէս նայելով հիւանդութեան նշանների ծանրութեանը կամ թուլութեանը, խօլերան կարելի է երեք տեսակի բաժանել. 1) կազմութիւն շառածութիւն. 2) կազմութիւն, և 3) հեշտացիչ կազմութիւն: Առաջի տեսակ խօլերան աւելի թեթև հիւանդութիւն է, երկրորդը դժուար, իսկ երրորդը սաստիկ դժուար և մեծ մասամբ մահաբեր:

Այս երեք տեսակները միմեանցից զանա-

զանվում են հիւանդութեան նշանների սաստկութեամբ կամ թուլութեամբ։ Խօլերինա և հեղձուցիչ խօլերայի տեսակները ճանաչվում են վերը նկարագրված նշաններով, միայն Եւ Հերթակներն նշաններն աւելի թեթև են, իսկ Հերթակներն նշանները կատաղի։

Խօլերայի համաճարակումի ժամանակ ամեն մի փորլուծողութեան վրա մեծ ուշադրութիւն պէտք է դարձնել, որովհետեւ հաւանական է որ հասարակ փորլուծութիւնը կարող է սաստկանալ և խօլերայի սկիզբը դառնալով, վերջ իվերջու գժուարատար խօլերայի փոխվել։ Ճշմարիտ է ամեն փորլուծութիւն դեռ ևս խօլերայի նշան չէ, բայց և այնպէս լաւ է զգուշանալ և իսկոյն բժշկի դիմել, քան թէ այսօր-վաղը գցելով վերջը գժուարատար խօլերա ունենալ։ Շատերին յալտնի է որ փորլուծողութիւն ամեն ժամանակ էլ կարող է պատահել։ Մանաւանդ ամառուայ շոգ ամիսներին, այն է յուլիսին, օգոստոսին և երեմն սեպտեմբերին, փորլուծութիւնը շատ է տարածված լինում. սակայն այդպիսի փորլուծութեան հիւանդութիւնները երկիրալի չեն և առաջանում են ամառուայ ամիսներին, երբ մարտողական գործարաններն

աւելի են խանգարվում խակ մըգեղէններ կամ վատ յատկութիւն ունեցող կերակուր գործածելոց, և կամ ամառուայ փոփոխական եղանակներից, երբ ցերեկը սաստիկ շոգ է լինում, իսկ գիշերները ցուրտ Այդ հիւանդութիւնը, որ իր նշաններով շատ է նմանում խօլերայի նշաններին, ինչպէս օրինակ՝ փորլուծութիւն, փսխումն, մկանունքների կծկումն, բայց և այնպէս աներկիրալի հիւանդութիւն է։ Եւրոպացիք Եւրոպական կամ անունն են տուել, Հայութական կամ ուրիշ անունով՝ Ասկանիան խօլերայից զանազաննելու համար։ Սական խօլերայով վարակված մարդու փըսիածի և կղկղանքի մէջ, ինչպէս ասացինք, ստորակէտանման միկրօբներ կան, իսկ Եւրոպական խօլերայով հիւանդների արտաթորութիւնների մէջ այդ միկրօբները չեն գտնվում։ Մի խօսքով Եւրոպական խօլերան աւելի թեթև հիւանդութիւն է, համարեա բոլոր հիւանդներն էլ առողջանում են, եթէ ժամանակին բժշկական օգնութիւն հասցնվի։

ՀԻՒԱՆԴԱՐԻ ՀՈԳԱԾԱՐՈՒԹԻՒՆԸ և ԳԵԶԻՆՖԵԿՑԻԱ

Հնդկաստանի խօլերան շատ ծանր տկարութիւն է, թէպէտեւ անբուժելի չէ, մանաւանդ

Հիւանդութեան սկզբում։ Հիւանդների վրա  
անհրաժեշտ է կանոնաւոր խնամք ունենալ.  
թէ հիւանդութեան ընթացքը և թէ առող-  
ջանալը մեծ կախում ունի լաւ հիւանդպահ-  
ներից։ Առողջապահական պայմանների մէջ  
գտնված հիւանդն աւելի քիչ է նեղում, և  
ընդհանրապէս առողջութիւնը շուտով է վերա-  
կանդնում։

Հիւանդի համար պիտի ընտրել բնակարանի  
ամենամեծ սենեակը։ Եթէ առողջ մարդու հա-  
մար հարկաւոր է առողջապահական պայման-  
ներին համաձայն բնակարան ունենալ, ուրեմն  
աւելի ևս հարկաւոր է հիւանդ մարդու հա-  
մար, քանի որ հիւանդը կարողութիւն չունի  
վնասակար ազդեցութիւններին դիմանալ։ Ան-  
մաքրութիւնը, ծանրացած օդը, խոնաւու-  
թիւնը, սենեակի տաքութեան աստիճանի սաս-  
տիկ տատանումը, դժուարամարս կերպուրը,  
հիւանդի վրա աւելի շուտ են ազդում քան  
թէ առողջի վրա։ ուրեմն հակառաօղական  
պայմանների մէջ գտնվող հիւանդի դրութիւնն  
աւելի երկեղալի է, քան թէ առողջապահա-  
կան պայմաններով շրջապատված հիւանդի  
դրութիւնը։

Եթէ հնար է, չ'պէտք է ընտրել դէպի

հիւսիս նայող սենեակն, որովհետեւ արեգակի  
ճառագայթներից զուրկ է։ Սենեակը պէտք է  
լինի բարձր, օդանցք, վառարան և կամ բու-  
խարի պէտք է ունենայ։ Ճմեռ ժամանակ վա-  
ռարանը կամ բուխարին պէտք է միշտ վառ  
պահել օդամաքրութեան համար։ Ամառ ժա-  
մանակ լաւ եղանակին պատուհանները կարելի  
է ամբողջ օրը բաց թողնել, և կամ եթէ ալդ  
անյարմար է, կից սենեակի պատուհանները  
բաց սրահել, իսկ ձմեռը սենեակի օդը պէտք  
է նորոգել օդանցքներով։ Անկողնակալը պա-  
տուհանից պէտք է հեռու տեղաւորել և այն-  
պէս, որ հիւանդին ամեն կողմից կարելի լինի  
մօտենալ։ Հիւանդի երեսը դէպի պատը պիտի  
լինի դաբճառ, որպէսզի պատուհանի լուսը  
չնեղացնէ նրան։ Աւելի նպատակայարմար է  
անկողինը փափուկ խոտով լցնել, որ իբրև  
էժանագին նիւթ վերջը կարելի լինի ալրել։  
Հիւանդի լեաքի տակ պէտք է չէ հօն չ ա փոել՝  
մաքրութիւն պահպանելու համար։ Հիւանդ-  
պահները պէտք է մեծ ուշադրութիւն դարձնեն  
հիւանդի արտաթորութիւնների—փսխածի և  
կղկղանքի վրա, որոնք պիտի ուղղակի ընդուն-  
վեն առանձին ամանների մէջ։ Խիստ մաքրու-  
թիւն պահպանելու համար աւելի յարմար է

որ կեղտակալ ամանները ապակուց լինին և  
ոչ թէ մետաղից:

Որովհետև խօլերայով հիւանդի փսխածն  
ու կղկղանքը վարակիչ սկզբունքներ—միկրօբ-  
ներ են պարունակում, այդ պատճառով ամեն  
անգամ փսխածի և կղկղանքի վրա պէտք է  
ածել այնպիսի դեղեր, որոնք ախտածին միկ-  
րօբներին սպանում, ոչնչացնում են: Այդ գոր-  
ծողութեանը մենք բժիշկներս դէշին ժէ չէ չչի տ  
ենք ասում. իսկ միկրօբներ ոչնչացնող դեղե-  
րին՝ դէղինֆեկցիական միջոցներ ենք անուա-  
նում: (Դէղինֆեկցիա բառը լատինական բառ-  
է և նշանակում է առարկաներին չվարակող  
յատկութիւն տալ):

Ուրեմն դէղինֆեկցիա անել ասելով մենք  
պէտք է հասկանանք՝ վարակիչ փսխածի և  
կղկղանքի մէջ գտնված միկրօբներին ոչնչա-  
ցնելը: Եւ որովհետև խօլերայի տարածման  
պատճառը փսխածի ու կղկղանքի մէջ գտնվող  
միկրօբներն են և ոչ թէ ինքը հիւանդը,  
որին աներկիւղ կարելի է մօտենալ, այդ պատ-  
ճառով հիւանդակների ամենագլխաւոր պար-  
տականութիւնը պէտք է լինի իսկոյն և թէ  
կեղտակալ ամանների մէջ ընդունված փսխածն  
ու կղկղանքը դէղինֆեկցիայի ենթարկել:

Այդ նպատակի համար պէտք է գործ դնել  
հետեւալ դէղինֆեկցիական խառնուրդները:

Ամենից առաջ կեղտակալ ամանները մինչ  
կէսը պէտք է սուլէմա, կ ջր սկառա-ը տ  
լցնել: Սուլեմայի ջրախառնուրդը պէտք է  
պատրաստած լինի  $1/10$  % սուլեմայից, այս-  
ինքն եթէ սուլեման վերցնենք մի մսխալ,  
ջուրը պէտք է վերցնել 1000 մսխալ:

Սյունուհետև կեղտակալ ամանների մէջ իւ-  
րաքանչիւր Յ գրվանքայ արտաթօրութիւնների  
վրա պէտք է ածել սուլէմայի (суллема),  
չորրէ սկառա-ը լլլ սուլէմայի (карболовая кислота)  
և խօսրուցնին չի (хлористый цинк) խառ-  
նուրդը հետեւալ չափով.

Սուլէմա 2 գրամ, չորս մէր կշոռով հօպուրութէն  
չէն հսկուլ:

Կարբօքալուն մլլուստ 6 գրամ, չորմ մէր կշոռով  
հօպուրութէն մէջ ու չէն հսկուլ.

Չոր իւրաքանչիւր 20 գրամ, չորմ մէր կշոռով հօ-  
պուրութէն չորս ու չէն հսկուլ:

Այս խառնուրդի փոխարէն կարելի է գործ  
դնել նմանապէս, ամեն մի երեք գրվանքայ  
արտաթօրութիւնները դէղինֆեկցիա անելու  
համար, և հետեւալ խառնուրդը, որ առաջին  
խառնուրդի նման է, միայն խլորացինկի տեղ

ժծ մբառ պահանջ (մեծնայի կուրօս—կապոյտ քար) պէտք է լինի.

Սուլբան 2 գրամ, չամ թը հշտով հօպուտրոդիս հէս հակառակ:

Կարբօղեան Ալեւատի 6 գրամ, չամ թը հշտով հօպուտրոդիս թէս ու հէս հակառակ:

Ծծմբառլէնչ (Հապոյտ չար) 34 գրամ,  
չամ թը հշտով հօպուտրոդիս ուլ հակառակ:

Հիւանդի արտաթորութիւնները—փսխածն  
ու կղկղանքն ալրելով նոյնպէս կարելի է դէ-  
զինֆեկցիա անել: Գրա համար կեզտակալ ա-  
մանները պէտք է լցնել փայտի թեփով կամ  
տաշեղով, վրան բաւականաչափ նաւթ ածել  
և հիւանդի արտաթորութիւնները ուղակի  
ընդունել այդ տեսակ պատրաստած ամանների  
մէջ և յետոյ դուրսը բաց օդի մէջ ափել:  
Պէտք է լաւ ուշագրութիւն գարձնել, որ  
արտաթորութիւնները չ'թափվեն անկողնի,  
շորերի կամ կարասինների վրա: Խօլերային ար-  
տաթորութիւններով ապականված էժանագին  
առարկաները կարելի է ուղղակի ալրել: Սպի-  
տակեղէնն ու վերմակը պէտք է ընկղմել մի  
մեծ աման, որի մէջ պէտք է ածած լինի սու-  
լեմալից, կարբօլեան թթուատից ու խլօրացին-  
կից պատրաստած խառնուրդ հետեւալ չափով:

Սուլբանը զստիառնութիւն 0,1 %, այսինքն մէկ  
հակառ սուլբան,  $10^{1/2}$  գրամնէայ ջուր:

Խուզրայինի ջուր 2,0 %, այսինքն 20 հակառ խու-  
զրայինի և  $10^{1/2}$  գրամնէայ ջուր:

Կարբօղեան Ալեւատի ջուր 0,5 %, այսինքն 5  
հակառ կարբօղեան Ալեւատի և  $10^{1/2}$  գրամնէայ ջուր:

Այս երեք տեսակ դէզինֆեկցիական ջրա-  
խառնութեղները խառնում են միասին հաւա-  
սարաչափ և ածում տաշտակը, որի մէջ ընկղ-  
մում են սպիտակեղէնը և այլ լուացվելու ա-  
ռարկաները: 4—5 ժամից յետոյ սպիտակեղէնը  
կամ միւս առարկաները քամում են և ուղար-  
կում լուացարարին լուալու:

Պէտք է լաւ իմանալ որ այդ դէզինֆեկցի-  
ական նիւթերը սաստիկ թունաւոր յատկութիւն  
ունին, մանաւանդ սուլեման. ուստի դրանց  
գործածողները մեծ զգուշութիւն պէտք է  
բանեցնեն, եթէ ոչ կարող են թունաւորվել:

Միևնույն դէզինֆեկցիան ջրախառնութեղով  
կարելի է լուանալ յատակները, կահ կարասիքը  
և այլ կեղտոտած առարկաները:

Հիւանդպահները ամեն անգամ հիւանդին  
մօտենալուց յետոյ պէտք է իրանց ձեռքերը  
լուանան դէզինֆեկցիական 0,1 % սուլեմայի

ջրախառնուրդով, այնուհետև սապնով և հասարակ ջրով լուացվել։ Նմանապէս ճաշելուց առաջ պէտք է ձեռքերը դէզինֆեկցիայի ենթարկել։ Հիւանդի բնակարանում կերակուր և մինչեւ անգամ ջուր չպէտք է ընդունել։ Հիւանդահները իր ժամանակին պէտք է ուտեն ու խմեն, քաղցած փորով հիւանդի բնակարանը՝ չպէտք է մտնեն։

Հիւանդի առողջանալուց կամ, տարաբաղդաբար, մեռնելուց յետոյ բոլոր բնակարանը և նրա մէջ գտնված բոլոր առարկաները պէտք է դէզինֆեկցիայի ենթարկել։ Այդ նպատակի համար աւելի նպատակայարմար է գործ դնել՝ ծծմբաթթուատ գազը (ԾԵՐԻԿՏԱՅ ԿԱԾՈՏԱ) հետևեալ կերպով. —

Բոլոր վարակված նիւթերը և ընդհանրապէս հիւանդի բնակարանի մէջ գտնված բոլոր առարկաները տեղաւորում են յատակի կամ սեղանների վրա, իսկ շորեղէններն ու սպիտակեղէնները փռում են սենեակի պատերի մէջ կապած սլաքանների վրա։ Բուխարու և վառարանի անցքերը լաւ պնդացնում են, դրուներն ու պատուհանները թղթում, թողնելով միայն դուռը մի առժամանակ կիսաբաց, սենեակի մէջտեղը դնում են երկաթեալ մի մեծ

թիթեղ, որի վրա մի մաղալ են դնում և կամ աղիւսներից, վեց վերշօկ խորութեամբ, մի հնոց են պատրաստում։ Հրդեհ չլինելու համար ամենայն զգուշութիւն պէտք է գործ դնել. — Թղթերը, շորեղէնները և միւս դիւրավառ փրեղէնները, որքան կարելի է մաղալից կամ ժամանակաւոր հնոցից հեռու պէտք է տեղաւորել։ Այնուհետև ձագարաձեւ փոսի կամ մաղալի մէջ մի որոշեալ քանակութեամբ, նայելով սենեակի մեծութեանը, ծծումբ են ածում (սենեակի իւրաքանչիւր խորանարդ սաժէնին  $\frac{1}{2}$  գրվանքալ ծծումբ), և ծծումբի վրա էլ սպիրտ են թափում։ Սպիրտը վառելուն պէս դուրս են գալիս սենեակից կիսասաբաց գոնով. այդ կիսասաբաց դուռն էլ շուտով դրսից թղթում են։ Ծծումբը սկսում է վառվել և ծծումբաթթուատի գազ է առաջանում, որ և լցվելով սենեակի մէջ, իր դէզինֆեկցիական յատկութեամբ ոչնչացնում է սենեակի մէջ գտնված բոլոր վարակիչ նիւթերը — միկրօբները։ 24 ժամից յետոյ բաց են անում դռներն ու պատուհանները և լաւ հողմահարում են սենեակը։ Դրանից յետոյ միայն կարելի է մտնել բնակարանը։

Ծծմբաթթուատի գազը անգոյն է և հեղձու-

և կծու հոտ ունի, թոքերի վրա սաստիկ է ազգում և վնասում. այդ պատճառով հիւանդի բնակարանը ծծմբաթուատի գազով գեղինֆեկցիա անելու ժամանակ պէտք է թէ բնակարանի կից բնակիչներին և թէ վերին հարկի բնակիչներին հեռացնել իրանց բնակարաններից, մինչև գեղինֆեկցիայի դործողութեան վերջանալը:

ՄԻՆՉԵՒ ԲԺՇԿԻ ԳԱԼՅ ՀԻՒԱՆԴԻՆ ՕԴՆՈՒԹԻՒՆ  
ՏԱԼՈՒ ԵՊԱՆԱԿԱՆԵՐԸ

Խօլերայի տարածված ժամանակ փորլուծութիւն ունեցող ամեն մի հիւանդին անհրաժեշտ է անկողնում պառկեցնել, թէպէտե, կրկնում ենք, ամեն մի փորլուծութիւն ապացուց չէ, թէ հիւանդը խօլերայով է վարակված, բայց և այնպէս զգուշութիւն բանացնել և խսկոյն ևեթ միջոցներ գործ դնել աւելի ձեռնուու է, քանիթէ անուշադիր մնալը:

Սուանց բժշկի խորհրդի գեղերի գործածութիւնն անօգուտ և մինչև անգամ վնասակար է, քանի որ հիւանդութեան նշանները այնքան սաստիկ և բարդ են լինում որ այս կամ այն գեղի նշանակութիւնը և չափը միայն բժիշկի կարող է որոշել: Հիւանդպահները և

ընդհանրապէս հիւանդի աղդականների ամենագլխաւոր պարտքն է հիւանդի արտաթորութիւնների գեղինֆեկցիան ճշտութեամբ կատարել և բնակարանի մէջ անպայման մաքրութիւն պահպանել, որով նրանք ազատված կ'լինին խօլերայով հիւանդանալուց: Իսկ հիւանդի համար անշուշտ հարկաւոր է բժշկի ներկայութիւնը:

Այժմ խօսենք ընտանեկան բժշկութեան մասին, որը կարելի է գործ դնել զգուշութեամբ մինչև բժշկի դալը և կամ բժշկից զուրկ տեղերում:

Խնչպէս ասացինք, հիւանդին պէտք է անկողին պառկեցնել և աշխատել քրտնեցնել հիւանդին. այդ նպատակի համար պէտք է խմացնել րօմօվ կամ կօնիակով թէլ կամ անանուիի (ՄԱՏԱ) չալ, փորի վրա տաք խաշելներ (ԱՐԱՐԱԿԻ) դնել, շիշերով լի տաք ջուր դնել ոտների և մարմնի այլ մասերի մօտ, բրդեայ տաքացրած վերմակներով փաթաթել հիւանդին: Իբրև ըմպելիք հիւանդին կարելի է տալ մտքուր ջուր, ջրի մէջ կարելի է խառնել իւրաքանչիւր անգամին աղաթթուատի (ՅՈՂԱԿԱ ԿԱԾԼՈՏԱ) հինգ կաթիլ: Իբրև կերակուր կարելի է նշանակել խժահիւթ սուալ (օրինակ,

գարուց կամ վարսակից պատրաստած) և կամ աւելի լաւ է կերակուր բոլորովին չտալ և նրա տեղ նշանակել լաւ կարմիր գինի:

Խօլերայի միկրօբի գիտից յետով, խօլերայով հիւանդի բժիշկութեան հայեացքն այլ ուղղութիւն ստացաւ: Այժմ աշխատում ենք հիւանդութեան սկզբից գործ դնել այնպիսի միջոցներ, որոնք մեռցնում են խօլերային միկրօբներին, նոյն իսկ հիւանդի աղիքների մէջ: Այդպիսի միջոցներից մէկը, յայտնի գիտնականների կարծիքով, էաւ մէջ է, որը սնդկարքն քիմիական միութիւն լինելով, աղիքների մէջ սուլեմայի է փոխվում, իսկ սուլեման, ինչպէս էլ որ մի քանի անգամ կըկնել ենք, սատկանում է խօլերային միկրօբներին մեռցնող ամենասաստիկ միջոցներին: Յայտնի գիտնական կօքէ ասելով, սուլեմայի մի մասը 30,000 ջրի մասի մէջ լուծված արդէն ներգործում և սպանում է խօլերային միկրօբին: Փորձերը հաստատեցին, որ կալօմելի գործածութիւնը նշանակայարմար է և արդիւնաւոր իօլէրու շուծոյնթեան և լուլէրէնայի ժամանակ, երբ հիւանդի փսխումը այնքան էլ սաստիկ չէ, այլ չափաւոր է, իսկ հեշտութիւն է լուլէրու ժամանակ, կալօմելի ներգործութիւնը կասկա-

ծելի է, քանի որ յաճախակի կատարվող վիրսիումը արգելում է, որ կալօմելն աղիքների մէջ անցնի: Բժիշկների կարծիքով էաւ մէջ պէտք է տալ հիւանդին մեծ քանակութեամբ, օրն երկու-երեք անգամ և իւրաքանչիւր անգամին 8 գրան և կամ երկու ժամը մի անգամ <sup>4/5</sup> գրան:

Բացի կալօմելից, այժմ յայտնի բժիշկներից մի քանիսը ու ու և ու և է և մուգ գեղերն են առաջարկում: Պէտք է տալ այդ երկու փեղերն միասին խառն, իւրաքանչիւրից 5 գրան քանակութեամբ, երեք ժամը մի անգամ: Այդ փեղերի գործածութեան համար աւելի լաւ է բժշկի խորհրդին դիմել:

Խօլերային նշանների սաստկութեան ժամանակ բժիշկներս գործ ենք դնում ջրաբժշկական միջոցը, որ հետևեալ կերպ է կատարվում: Պէտք է վերցնել մի սաւան և թրցել Ռէմֆիւրի 12<sup>0</sup> աստիճան սառը ջրի մէջ և շփել հիւանդի մարմինն այնքան, մինչև որ կաշին կարմրի, այնուհետև հիւանդին իսկոյն տեղաւորում են առաջուց պատրաստած տաք անկողնի վրա, ոտերի մօտ գնում են տաք ջրով լցված շիշերը ու լաւ ծածկում են տաք վերմակով, մի և նոյն ժամանակ հիւանդին մաքուր

ջուր են խմացնում ալինքան, որքան էլ որ ցանկանում է հիւանդը: Եթէ երեք ժամից յետոյ հիւանդը չէ քրտնում, կրկնում են սաւանով շփումը: Խւրաքանչիւր անգամ շփումը պէտք է մօտ հինդ ըռապէ շարունակել: Եթէ փորլուծութիւնը և փսխումը հինդ կամ վեց ժամից յետոյ չէ անցնում, էլի կրկնում են շփումը:

Փորլուծութեան դէ ն, նոր սկսված միջոցին, կարելի է տալ զգուշութեամբ թրիաքի պարունակող, այսպէս ասած, խօշելոյն է առ լիւնէրը, որոնք յայտնի են Տէյլմաննի, Ինօշէյն Հյունէի, Բօֆիննի կաթիլներ անուններով: Մենք ալստեղ աւելորդ ենք համարում առաջ բերել այդ կաթիլների բաղադրութեան դեղատոմսը, քանի որ ամեն մի դեղատանում կարելի է միշտ պատրաստ գնել թէ Տիլմանի, թէ Ինօշէմցօվի և թէ Բօտկինի կաթիլները: Լուծողութեան դէմ այդ կաթիլները տալիս են խրաքանչիւր ժամը մի անգամ 10—20 կաթիլ մի դրդալ ջրի հետ խառն: Մի և նոյն ժամանակ պէտք է լաւ լիշել, որ ընդհանրապէս թրիաքի պարունակող բոլոր կաթիլները մեծ զգուշութեամբ պէտք է տալ հիւանդ երեխաներին և ծերերին, այն էլ աւելի փոքր չափով, կամ աւելի լաւ է բոլորովին չ'տալ,

մէկ որ փոքր քանակութեամբ թրիաքի կաթիլները կարող են հիւանդին անօգուտ լինել և երկրորդ՝ ընդհանրապէս թրիաքին երկիւղալի է երեխաների գործածութեան համար: Այդպիսի դէպքերում պէտք է ընտրել հաջոյն տալ օրէնքը 4—8 անգամ և խրաքանչիւր անգամին  $\frac{1}{12}$  կամ  $\frac{1}{8}$  գրան չափով:

Փորլուծութեան դէ ն խօլերայով հիւանդին պէտք է տալ մաքուր սառուցի փոքրիկ կտորներ կուլ տալու: Փորի վրա պէտք է դնել պարկի մէջ լցրած տաք աւազ, կամ թեփ, կամ աղ և կամ տաք աղիւսներ: Մի և նոյն նպատակի համար պէտք է գործ դնել և պահպահ է ձայնի հայտնի հայտնի (օօրքայօպի կոմպրեսս), հետեւեալ կերպով.—Երկու կամ չորս անգամ ծալած (փորի մեծութեամբ) երեսարբիչը կամ մի ուրիշ կտոր թրջում են սառը ջրի մէջ, լաւ քամում են և յետոյ փոռում են փորի վրա. կտուի կամ երեսարբիչի վրա դնում են էլէտ է այն մեծութեամբ, որ երեսարբիչը ծածկուի, իսկ կլէօնկայի վրա դնում են ֆլանէլ և կամ մահուդի կտոր և փորը լաւ կապում են, անպէս որ ֆլանէլի կամ մահուդի տակով օդ չ'անցնէ: Կօմպրեսը փոխում են երեք կամ չորս ժամը մի անգամ:

Երբ մկանունքների կծկումն է սկսվում, հարկաւոր է ամբողջ մարմինը շփել բարձր կամ բրդի գուլպայով, առաջ պէտք է կամաց շփել մէկ ձեռքը, յետոյ միւսը, յետոյ ոտները և այլն. շփելու համար կարելի է դործածել արար, սպիրտ և կամ քափուրի սպիրտ (բամֆորնայ ըուրթ):

Հիւանդի ոյժը պահպանելու համար խմացնում են արար, լաւ գինի, կօնեակ, շամպանեա գինի, կարմիր գինուց պատրաստած գլխնտվէլն:

Հիւանդի առողջանալու ժամանակ, օգտակար կ'լինի Ռէօմիւրի 28° աստիճանի տաքութեան վաննա դնել, օրը 3—4 անգամ՝ 20 կամ 30 րոպէ տեղութեամբ, կամ որքան հիւանդը կը կամենայ:

Մինչեւ բոլորովին առողջանալը, հիւանդը պէտք է պահպան առաջ և առ պահպան (գիշտա) անի, դժուարամարս կերակուրներից զգոյշ լինի և միշտ գործ դնէ դիւրամարս ու սննդարար նիւթեր՝ կաթ, ձու, թեթև սուփ, խմելու համար ջրախառն գինի, հում ջուր խմելուց պէտք է զգուշանալ և միշտ պէտք է գործածել եփ տուած, բայց սառցըած ջուր:

Հիւանդի առողջանալուց կամ, տարաբարդաբար, մեռնելուց յետոյ ամբողջ բնակարանը

և նրա մէջ գտնված բոլոր առարկաները պէտք է դէզինֆէկցիալի ենթարկել: Բնակարանը դէզինֆէկցիա անելու համար նպատակայարմար է գործ դնել ՏՏՄբաթթուատ դազը այնպէս, ինչպէս ել վերը պատմեցինք:

Եթէ հիւանդը, տարաբարդաբար, մեռնում է, պէտք է դիմակը փաթաթել  $1/10\text{--}1/10$  սուլեմայի ջրախառնութղի մէջ թաթախուած սաւաններով և դնել է ուրած անթափանցիկ դագաղում: Թաղումը պէտք է կատարել առանց հանդէսի, գերեզմանը որքան կարելի է խոր փորել, պէտք է առանձին գերեզմանատուն ընտրել, և որքան կարելի է քաղաքից կամ գիւղից հեռու:

#### ՆԱԽԱՊԱՇՏՊԱՆՈՂԱԿԱՆ ՄԻԶՈՑՆԵՐ

Խօլերայով չհիւանդանալու և անզգուշութեամբ հիւանդութիւնը չտարածելու համար պէտք է կանոնաւոր կեանք վարել:

Կանոնաւոր կեանք վարելու համար հարկաւոր է մաքրութիւն սպահպանել, չափաւոր գործ դնել թէ ուտելեղէնները և թէ խմիչքելէնները, կանոնաւոր կարգադրել թէ աշխատաթեան և թէ հանգստութեան ժամանակը: Այդ նպատակի համար պիտի հետևեալ խորհուրդները կատարել.

1) Պէտք է մաքուր պահել բնակարանը և ընդհանրապէս բոլոր տեղերը—տները, սենեակները, բագերը, ախոռները, մառանները, արտաքնոցները, կեղտակալ հորերը, աղբանոցները, պարզ և տաք եղանակներին լուսամուտներն ու դռները բաց պահել օդամաքրութեան համար, իսկ ցուրտ և վատ եղանակներին վառարանները և կամ բուխարիները վառ պահել:

Եատերը օդամաքրութեան համար զանազան տեսակ հոտաւէտ թղթեր կամ փոշի (poroшOKъ) են վառում: Այդ բոլորը տնօգուտ և մինչև անգամ վնասակար է: Հոտաւէտ նիւթեր վառելով սենեակի օդը ոչ մի կերպ չի մաքրվի: Սենեակների մէջ չ'պէտք է պահել կեղտակալ ամաններ, անմաքրութիւններ, կեղտոտած սպիտակեղէններ, և այլն: Նմանապէս մեծ ուշադրութիւն պէտք է դարձնել խանութների մաքրութեան վրա, մանաւանդ ուտելեղէն վաճառող խանութների վրա, որոնք վաճառում են՝ միս, ձուկ, բանջարեղէն, կոլբաս, հաց և այլն: Պէտք է ուշադրութիւն դարձնել տրակտիրների, հասարակական ճաշարանների վրա:

Ամեն անգամ հասարակութիւնը ինքը պէտք է ուշադրութիւն դարձնէ հակառողջական

պայմանների մէջ գտնվող խանութների վրա և իսկոյն իմաց տայ բժիշկներին կամ քաղաքավորին և գիւղական վարչութիւններին, ապաթէ ոչ ինչքան էլ շատ լինին նշանակված վերահսկողներն ու բժիշկները, գժուար և մինչև անգամ անհնարին է ամեն բանին բարեխղճութեամբ վերահսկողութիւն անել:

2) Պէտք է թէ հագուստը և թէ սպիտակեղէնները մաքուր պահել և սպիտակեղէնը շուտ-շուտ փոխել:

3) Մարմինը պէտք է մաքուր պահել, բաղնիս գնալը շարունակել, միայն պէտք է ուշադրութիւն դարձնել և բաղնիսների մաքրութեան վրա, մըսելուց զգուշանալ: Ով սովորութիւն ունի ամառը սառը ջրի մէջ լողանալու, կարող է իր սովորաւթիւնը շարունակել, միայն զգուշութիւններ բանեցնելով: Ցուրտ ժամանակ չ'լողանալ, նոյնպէս չ'լողանալ առաւտեան շատ վաղ կամ երեկոյեան շատ ուշ: Պէտք է ճաշ անելուց յետոյ իսկոյն չ'լողանալ, նմանապէս չ'լողանալ ոչինչ չկերած:

4) Մեծ ուշադրութիւն պէտք է դարձնել խմելու ջրի վրա: Թէ գետերը, թէ ջրհորները, որտեղից խմելու համար ջուր են բանեցնում, պէտք է մաքուր պահել. դրանց մէջ չ'թափել

ալլեալլ կեղտոտութիւններ, մանաւանդ խօլերայով հիւանդի փսխածն ու կղկղանքը: Վատյատկութիւն ունեցող ջուր չ'խմել, միշտ գործդնել եփ տուած և յետոյ սառցըած ջուր. շատէլ հաւատ չընծայել ալլեալլ խմէչքներին, ինչպէս օրինակ կվաս, լիմօնադ ևալլն: Մի անգամից շատ ջուր չ'խմել, մանաւանդ յոդնած կամ քրտնած ժամանակ, աւելի լաւ է ծարաւը զովաշնել տաք թէյով: Արադի, լաւ գինու և լաւ գարեջրի չափաւոր գործածութիւնը կարելի է մանաւանդ նրանց համար, որոնք սովորութիւն ունին գործածելու:

5) Մեծ ուշադրութիւն պէտք է գարձնել ուտելեղէնների մաքրութեան և թարմութեան վրա, նմանապէս նրանց քանակսւթեան և դիւրամաբութեան վրա: Ամեն մէկը մօտաւորապէս փորձով էլ դիտէ, թէ որ կերակուրը իր համար սննդաբար և դիւրամարս է, ուստի կերակուր ընտրելիս իւրաքանչիւր մարդ կարող է առաջնորդվել իր փորձով: Կանաչեղէնների և մրգեղէնների չափաւոր գործածութիւնը առողջ ստամոքս ունեցող մարդու համար կարելի է. միրգը ճաշից յետոյ ուտել, խակ կամ շատ հասած՝ մանաւանդ փտած պտուղներ չ'պէտք է գործածել: Ոչինչ չ'կերած

չ'դուրս գալ տանից: Երկար ժամանակ առանց ուտելու չ'մնալ: Զաղ, հում կամ սառը կերակուր չուտել, զգոյշ լինել սունկ, սալատ, խիար, բոխկ, բանջարեղէններ և պտուղ գործածելուց, մանաւանդ ջուր խմէցնող ուտելեղէններից, ինչպէս օրինակ կոլբաս, խոզի միս, աղի ձուկ, պանիր, սոխ, սխտոր ևալլն: Աներկիւղ կարելի է գործածել եփած խստակ կաթ: Կաթը բանջարեղէնների և մրգեղէնների հետ չ'պէտք է գործածել: Շատերը երկիւղից դիմում են աւելորդ զգուշութիւնների թէ ուտելու և թէ խմելու մէջ. այդպէս անելն էլ վնաս է, քանի որ կեանքի մէջ յանկարծակի փոփոխութիւն մտյնելը օգուտի փոխարէն վնաս կարող է տալ: Թողլ կազմված, մանաւանդ թողլ մարսողութիւն ունեցողները պէտք է շատ զգոյշ լինին ուտելու և խմելու մէջ:

6) Մրսելուց պէտք է զգուշանալ, չ'պառկել և չ'քնել խոնաւ գետնի վրա, խոնաւ տեղերում չ'զբօսնել, և ընդհանրապէս ուշ երեկոները չ'մանգալ, եղանակի համեմատ հագնուել, մանաւանդ սաներն ու փորը տաք պահել: Փորձը ցոլց է տալիս, որ Փլանէլով կամ մահուդով փորը կապած պահելը շատ օգուտ է:

7) Հեռու մնալ գիշերալին քէֆերից, —հար-

բեցողութիւնից, խնջուքներից, ֆիզիքական և  
մտաւոր աւելորդ աշխատութիւնից, որովհետեւ  
կազմվածքը թուլանալով, աւելի է տրամա-  
դըրվում հիւանդանալու:

8) Զպէտք է գործածել զանազան կասկա-  
ծելի, պահենագույն ռեներ, խօլերայնն կապ-  
լիներ և այլ սաստիկ ներգործութիւն ունեցող  
դեղեր: Մանաւանդ առանց բժշկի խորհրդի  
չպէտք է գործածել զանազան լուծողական  
կամ փախողական դեղեր:

9) Տանտէրերը, արհեստանոց պահողները,  
խանութպանները և առհասարակ ամենքն էլ  
պէտք է ուշագրութիւն դարձնեն իրանց վե-  
րահսկողութեան տակ գտնված անձանց առող-  
ջութեան վրա և իւրաքանչիւր դէպքում, մա-  
նաւանդ երբ լուծողութեամբ հիւանդացողներ  
է լինում, իսկոյն պէտք է բժշկին դիմեն:

10) Խօլերա երևալու ժամանակ ոչ ոք չը  
պէտք է իր բնակած քաղաքը կամ գիւղը  
թողնի և այլ տեղ ուղեւորվի, որովհետեւ թէ  
երկիւղը, թէ ճանապարհորդութեան նեղու-  
թիւնը, ինչպէս օրինակ լաւ կերակրից, բնա-  
կարանից, հանգստութիւնից և բժշկական օդ-  
նութիւնից զուրկ լինելը աւելի սաստկացնում  
է խօլերայով հիւանդանալու տրամադըրութիւնը:

Բացի դրանից այդպէս վարվողները նպաստում  
են խօլերայի տարածմանը մի քաղաքից միւս  
քաղաք, մի գիւղից միւս գիւղ:

11) Որովհետեւ չքաւոր և աղքատ դասա-  
կարգը զուրկ է լինում լաւ բնակարանից,  
կերակրից, հագուստից և ընդհանրապէս հա-  
կառողջապահական պայմանների մէջ է լինում,  
աւելի է տրամադըրված խօլերայով հիւանդա-  
նալու, հարկաւոր է որ ունեոր և հարուստ  
դասակարգը թէ ինքնապաշտպանութեան հա-  
մար և թէ նոյն խոկ մարդասիրութեան տեսա-  
կետից ամեն կերպ օգնութիւն տալ աղքատ-  
ներին ու չքաւորներին: Ալդ նպատակի հա-  
մար շատ լաւ կ'լինի, եթէ խօլերայի ժամա-  
նակ հասանակ չ'ան ճաշարտներ է հաստատվին,  
որպէսզի չքաւոր ու աղքատ դասակարգը կարո-  
ղանալ ձրիաբար մաքուր և սննդարար կերակուր  
ստանալ: Նմանապէս չքաւորներին և աղքատնե-  
րին պէտք է սպիտակեղենն, հագուստ ու վառելիք  
բաժանել և բժշկական ձրի օգնութիւն տալ:

12) Հիւանդի հագուստը, սպիտակեղենները,  
կահ-կարասսիքը, անկողնակալը, տեղաշորը, և  
այլ առարկաները պէտք է շատ խիստ գէզին-  
ֆեկցիալի ենթարկվեն և ապա գործ դնվեն:  
Դէղինֆեկցիալի համար պէտք է վաղօրօք դէ-  
զինֆեկցիական նիւթերի պաշար սւնենալ:



Մաքրութիւնը խօլերալի թշնամին է։ Խօլերալի  
միկրօբը մաքրուր տեղեր ընկնելով, որվածութեանէց  
ոչչշանուած է, որովհետեւ նրա էլերայւարը էլեղան է։

Ս.լդ բանը վաղուց են հասկացել քաղա-  
քակիրթ ազգերը, որոնք խօլերալի դէմ մաք-  
րութեամբ են կռվում։ Եօթանասուն և ութ-  
սուն թուականների խօլերալին համաձարա-  
կումների ժամանակ Անգլիան ազատ մնաց  
խօլերալից, իր առողջապահական օրէնքները  
ճիշտ կատարելով։ Ս.լդ առողջապահական օ-  
րէնքների համաձայն՝ Անգլիան ժամանակին  
մաքրեց իր բոլոր քաղաքները և բնակած տե-  
ղերը, ջրանցքներ շինեց բնակիչներին մաքրուր  
և առողջարար ջուր մատակարարելու համար,  
ապականութիւնները քաղաքից գուրս հանելու  
համար կանոնաւոր է շահագույն կանչ է (Կառալուզալիյ), ուշադրութիւն գարձրեց, որ  
բնակիչները առողջարար կերակրեղէններով մա-  
տակարարվին, — և ահա այս բոլորը անելով  
ազատ մնաց խօլերալից, և ապագայում ևս  
ազատ կ'մնայ։

Ուրեմն խօլերալից ազատվելու համար՝ մաս-  
նաւոր և ընդհանուր նախապաշտպանողական  
միջոցները մենք սիփսի որոնենք առողջապա-  
հութեան սկզբունքների մէջ, և այդ սկզբունք-  
ները գործադրելով միայն՝ մենք կարող ենք  
յուսալ, որ ազատ կ'մնանք խօլերալի աւերիչ  
հետեանքներից։

3179

27

2013

ՀՀ Ազգային գրադարան



NL0074733



А. МУГДУСІАКОПОВА

Покорнейше просимъ чл. заказчиковъ поспѣшить высылкой формъ для книгъ и бланковъ потребныхъ на 1893 годъ дабы имѣть возможность своевременно исполнять заказы.



Головній - Видачний кабінетъ фундаментальнъ збірникъ фольклору, етнографії та історії України та Криму, а такожъ фольклору більшості європейськихъ, азіатськихъ та американськихъ народівъ, що вивчаються въ Інституті фольклору та етнографії Академії наукъ УСРР.

Листъ. I. Шуша Типо-Літоографія Мугдусяакопова.